

THE MAKING OF ON THE WAY / ONDERWEG AND THANKS

www.yoga-intervision.com/onderweg.html
www.yoga-intervision.com/ontheway.html

Geertje: graag kijk ik terug op je serie 'Onderweg' waarmee je je verhalende bijdragen voor boekhandel De Kraanvogel afsluit. Spijtig, maar het moest er eens van komen, wist ik van je (*).

I like to look back on your 'On the way', with which you end now your narrative contributions for De Kraanvogel.

Ton: motivatie is een wonderlijk fenomeen. Niet alleen vanwege de keuze qua aandachtsgebieden waardoor en waarvoor mensen gemotiveerd zijn, maar ook vanwege de duur ervan, de wisselingen ook. De een blijft bij wat hem bezielt, anderen, zoals ik, wisselen naar verloop van tijd.

Motivation is a wonderful phenomenon. Not only because of the choice of areas out of so many, but also because of their duration, the changes also. Some stay with what inspired them initially, others, like me, change over time.

Geertje: klopt, ook wat je schrijfstijl betreft. Waren je Griekse Mythen, met hun zestien regels, al kort, je Fabeltjes werden korter nog, daarmee ging je terug naar acht. De zes regels van Onderweg spannen de kroon. En dat alles ook nog eens binnen de smalle bladspiegel die de Kraanvogel hanteert.

That's correct, also with regard to your writing style. Were your Greek Myths, with sixteen lines, short, your Fables were getting shorter. With them you went back to eight. The six lines of 'On the way' make the crown.

Ton: op mijn website kun je ze lezen zonder te hoeven scrollen. Door op 'volgende' te klikken verschijnen ze, dank zij webmaster Hans, achter elkaar op je scherm. Ach, het is slechts eventjeskunst, je blaast en het is weer weg. Maar toch, het is net zo lang boetseren met taal tot het klikt. Dat is het wat het vraagt.

On my website you can read them by clicking on 'next'. Thanks to webmaster Hans they appear in succession on your screen. Ah, it's just transitory art, you blow and it's gone again. Yet, portraying experiences in language is just as modeling in clay. You have to do it until it clicks, that's what's all about..

Geertje: je kunt ze lezen zo vaak je wilt, hoeft ze niet uit te draaien, wat je beoogde. Al zijn er nog genoeg lezers die liever van papier lezen, het merendeel zelfs, denk ik. En al helemaal wanneer het lange verhalen betreft. Maar daar lijden je columns, je series, niet aan. Kortere dan nu in Onderweg, kan haast niet.

You can read them, without printing, as often as you want, exactly what you intended. Does not mean that there are still enough readers who prefer to read from paper, the majority even, I think, especially when it concerns long stories. But your columns, your series, do not suffer from that. Especially 'On the way' doesn't.

Ton: de quotes aan het eind van de afleveringen zijn eigenlijk al voldoende. In de overzichtspagina op yoga-intervision achter elkaar gelezen, zijn ze te vergelijken met sutras, ultrakorte aaneengeregen Sanskrietregeltjes uit de Oosterse wijsheidsliteratuur. Maar daarmee haal ik te veel eer naar mij toe.

The quotes at the end of the episodes are actually enough evident. Read in succession at the contents-page on yoga-intervision, you can compare them with sutras, short Sanskrit-lines from the Eastern wisdom literature. As beads strung on a cord, a garland of flowers, too much honour for the oneliners of 'On the way'. Far too much.

Geertje: sutras die dan weer om toelichtend commentaar vragen, multi-interpretabel als zij vaak zijn. In Onderweg is het andersom: de aanloop naar de quotes vormen er een voorafgaand commentaar op.

Sutras who then ask for explanatory comment, multi-interpretable as they often are. In 'On the way' it is the other way around: the run-up to the quotes is a preliminary comment.

(*) www.boekhandeldekraanvogel.nl

Ton: de serievorm leidde tot een snoer tekstjes, net als in ons leven, waarin ook van het een het ander komt. Ze betreffen een *mogelijke* reis, in een *mogelijke* volgorde. Zo fasematisch als weergegeven was mijn reis niet. Ik liet het een niet achter me voor het ander, wat ik als nieuw uitdiepte verrijkte wat ik voordien had geëxploreerd. Ik werd als het ware steeds simultaner. Onderweg vraagt om nauwkeurig lezen.

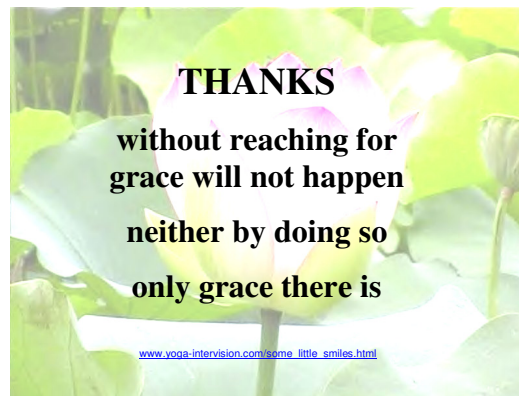
The serial format led to a string of texts, comparable to our life, in which one thing comes from the other. On the way is a possible trip, with etappes in a possible order. My journey however was not as step by step, rather simultaneously. 'On the way' asks for close reading.

Geertje: dat begint al bij het zich herhalende: onderweg naar wie ik al was. Hoewel iedereen van 'wie ik al was' wel een notie heeft, bouwde je er de nodige spanning mee op. Zo van: wanneer verduidelijkt hij het?

That starts with the repeating little sentence: on the way to who I already was ... Although everyone does have some notion of 'who I already was', a tension arises by that. The reader asks: when does he clarify it?

Ton: en die verduidelijking komt er. In de zevende aflevering, die over Bhagwan Shree Rajneesh, citeer ik diens uitspraak dat je niet kon worden wie je al was, namelijk perfect.

And that clarification is coming, of course. In the seventh episode, the one about Bhagwan Shree Rajneesh, I quote his statement that you can't become who you already are: perfect.

Geertje: je hief de spanning niet op, verhoogde haar zelfs. Je voegde er immers aan toe dat je niet geloven kon dat je dat al was: perfect. Toen niet, tekende je daar bij aan. Wat bij de lezer de vraag oproept: wanneer dan wel en hoezo?

You did not release the tension, even raised it. You added that you could not believe that, not then. What the reader raises the question: when and by what came the light, the light that you were perfect, always been indeed?

Ton: wat de lezer, zonder dat hij dat weet soms, verleidt tot verder lezen, want dat is de kunst.

What the reader, without his knowledge sometimes, tempts to read further. That's what authors want.

Geertje: steeds opnieuw beginnen is het geheim van onderweg, merk je aan het eind op. Daarmee laat je het antwoord in het midden. Ben benieuwd of je, wat jezelf betreft, alsnog een antwoord vond.

To start time and again is the secret of on the way, that's what you are saying at the end, avoiding so the answer. I am curious if you did find one or the other anyhow.

Ton: mijn laatste quote, die over de wereld, rondt de cirkel. De dwaas uit de Tarot, vervuld van zichzelf, zijn eigen wereld slechts, waarmee Onderweg begon, bereikt zijn bestemming. Dat hij al perfect was nog voor hij zijn reis begon, zoals Bhagwan zei, doet er niet meer toe. Al kreeg hij het bevestigd inderdaad (*).

With my last quote, about the world, I rounded the circle. The fool of the Tarot, enjoying himself and his imaginary world, with which 'On the way' did start, has reached his destination. That he was already perfect before he started his journey, as Bhagwan said, does not matter in that light. Though, he was confirmed indeed ().*

Culemborg

november 2017

(*) see www.yoga-intervision.com/pdf/ontheway-addendum-onderweg.pdf